

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Verus Ecclesiasticus Vocationem suam cognoscendi Avidus, Eidemqve Correspondendi Studiosus

Mansi, Giuseppe

Francofurti ad Mœnum, 1693

Cap. VII. Ecclesiastici præ cunctis aliis, sensuu[m] tentationibus magis sunt expositi, ideoque maxime cavere ac fugere debent sexum lubricum

urn:nbn:de:hbz:466:1-38106

is in omnibus horrendorum ac truculentissimorum
n fornicum, addens insuper, eosdem torto-
gerit, res Dæmones attrulisse unam sartagine ple-
nificentiam adipe fervente, ad restringendam,
rum debitaque pœnâ multandam infamem suam
everit ac insatiabilem libidinem. Adjungit insu-
per historia, quod probus ille Religiosus
s ille tertio sese Orationi dederit, ut miserum ju-
ma devare posset; at moribundus desperatus illi
centia dixerit, ut desisteret, utpote non exaudien-
, incedus, prout & accidit, nam statim impu-
ccurre ram exhalavit animam in manus dæmonum,
qui in æternum ab illis cruciandam. Mors
d per hæc, & plures similes, quæ solent obvenire
post incontinentibus Ecclesiasticis, profræno no-
terribi bis servire debent ad continendos, ac do-
d de mandos rebelles sensus nostros.

Caput Septimum.

*Ecclesiastici, præ cunctis aliis, sensuum
tentationibus magis sunt expositi,
ideoque maxime cavere, ac fu-
gere debent sexum lubricum.*

Sanctus Hieronymus inter omnes illas suas
suppliorum rigorosissimas austeritates, ac in Palæsti-
se in nare remotissima solitudine, in semetipso ex-
per-

VERUS

VERUS
de castig

M
V

pertus est omnia illa sensuum certamina, et
 nisque assultus; admonetque in quadam
 epistola, ad Oceanum, quantum possibile
 ut fugiamus frequens cum foeminis con-
 mercium, illud enim praecipuus scopus
 est, ad quem offendunt ac incurrunt clerici
 cum irreparabili damno, ac ruina non
 sarcienda: *Prima tentamenta clericorum
 sunt foeminarum frequentes accessus; iste
 reprehensibiles exhibet Clericos: Et licet
 ista pice non adeo communiter maculatur
 genus humanum, nihilominus facillime
 illa inquinatur candor Superpellicei, Car-
 siæ, ac Rochetti: Clarè id dicit S. Bonaventura
 de mod. Confit. Licet carnalis affectus
 omnibus periculosa ac damnosa, ipsis
 (de sacerdotibus loquitur) magis pernicio-
 Idque ideo, quia nos habemus majorem
 occasionem, commoditatem ac facilitatem
 ratione confessionum excipiendarum, acque
 cri nostri ministerii, directi ac ordinati ad
 vandum proximū, proindeque sapius debet
 adire ædes, ac cum hominibus convenire
 cum confidentia aliqua quasi domestica, ac si
 riis temporibus, & occasionibus, etiam
 sexu fragili, & sapius lubrico, etiam cum
 bus personis similis farinae, quas dum per-
 sum habemus esse minus, sed vel ideo, non fecit*

is periculosas. Non nemo ex antiquis E-
 mi Patribus dicere solebat, *Prat. spirit. c. 119*,
 congruentissime huic proposito, quod sic-
 ut sal naturaliter componitur ex aqua, sed
 iterum aqua uniat, dissolvitur, ita etiam
 homini nato de muliere, non convenit nimis
 familiariter cum ipsa agere, absque pericu-
 lo perdendi vigoris honestatis. Ideo Tho-
 mas Doctor Angelicus, interrogatus à qua-
 dam Domina, ut quid ita fugeret mulieres,
 cum tamen de illis esset natus, responsum
 dedit haud absimile dicto præcedenti: *P. Paul.*
Carig. in eju Vita. l. 1. c. 11. Ideo fugio omnes, quia
Bona de una prodivi ac sum natus.

Multò facilius impudicitia contrahunt
 maculas Ecclesiastici, quam sæculares, quod
 satis clarè erui, ac probari potest ex
 jore Apostolo, dum ordinavit, ut fœminæ in lo-
 cilitatis sacris velo vultum suum cooperirent, id-
 est, *Propter Angelos 1. Cor. 11.*, id est Sacer-
 dotum, ut explicat Hugo Cardinalis: *ibid.*
 debet enim illi, prout suo loco vidimus, per
 Antonomasiam vocantur Angeli, idem est
 ac si dixisset S. Paulus, *velate vos fœminæ,*
ne in vestram faciem Sacerdotes inspicientes,
cum moverentur ad luxuriam, quæ est interpre-
 tatio ejusdem; ex qua deduco, quod cum
 non fecerit mentionem sæcularium, existi-
 ma-

Veris

elucidat

...

maverit illos non tam facile accipere. Singula
 giosam illam infectionem, quam Ecclesiastici
 fticos, ideoque facilius, sepiusque hostes sunt
 Dæmon, quia non ita sunt occupati, laudat
 alii: *Quia magis prompti sunt ad libidinem*
propter otium, prout bene ponderat mercia
 Hugo: tum etiam quia illorum carnaliter possi-
 plius, præservant sæculares ab offendere per-
 præcipitii. Qui in conversatione cum his infe-
 sonis differentis sexus non procedit cum ac per-
 latissima circumspectione, videat, ne Per-
 dat. Cecidit Adam, transgreditur verbum
 Dei, manducat de pomo prohibito, non
 tam ex desiderio, ut in scientia similis negare
 Deo, quam, ut dicit D. Augustinus, ea dicit
contristaret delicias suas, non curans trans-
 gredi mandatum Dei illique displicere, sed
 dummodo placeret consorti suæ. Sic circum-
 in statu innocentie cecidit Adam, perdidit
 justitiã originali, munitus tantis præfidibus
 donis gratiæ cœlestis, quis se securum debem-
 mare poterit in tali lubricitate, licet cedere
 in vocatione, seu religione sancti illud
 strictissimaque, etiam cum voto solemniter
 stitatis perpetuæ. *Mulieres apostatant*
ciunt, est sententia infallibilis Spiritus Sancti
 per Ecclesiasticum, Eccl. 19. in qua bene
 bet notari verbum illud, *apostatant*, quod

ere singulariter respicit Religiosos, voto stricto
n Ecclesiasticos, quasi vellent inferre, vitium nul-
hos. Iam esse, quod tam impudenter, aut tam
pati, laudacter avertit & seducit Ecclesiasticos à
libi DEO, quam suspecta, ac frequentia com-
derat mercia cum fœminis; quod sanè turò crede-
cat nare possumus Salomoni, utpote qui in seipso
ffend expertus, non solum illa certamina, illas car-
e cum his infestationes, verum etiam ruinam ipsam
t cum ac perditionem.

at, ne Per hoc tamen, quod sit lubricum ac pe-
ur vericulosum tractare, conversari cum fœmi-
ibito, nis, non debemus nos subtrahere, aut de-
mills negare ipsis auxilium opportunum, propter
stinus ea dico desistere (non debemus, quin nos
rans ipsi totis viribus impendamus in spirituali-
displie bus illarum necessitatibus, verùm armati ac
circumdati gratiâ divinâ toties, quoties re-
quitit necessitas, & nostra nō intervenit sen-
sualitas, propria complacentia, aut affectus,
debemus cordatè optimoque animo illas ac-
cedere, semper enim verissimum est axioma
illud: *Faciendū quod in se est, Deus non dene-
gat gratiam.* Nihilominus tamen, casus
illi excepti conveniendi ex necessitate sexum
alterum, nullatenus securitatem aliquam
parere debent conversandi cum ipso; verissi-
mum enim est, quod asseverat S. Augusti-
nus,

Verus

cl. Augusti

nus, Dom. 29. post Trin. Serm. 2. securitatis
 per casum esse vicinum: *Sine ulla dubitatione*
qui familiaritatem non vult vitare suffi-
cito labitur in ruinam. David, qui vixit
 eundem cor Dei, vidit à longè, distans
 passibus, vultum Bersabæ, atque ex
 intuitu præcipitatur, in adulterium & ho-
 cidium; & erit aliquis, repetit S. Augu-
 nus, qui tantum suæ fidat debilitati, an-
 deat tanquam domesticus familiariter
 mibus agere, cum mulieribus, aut in
 fessionalis ad faciem, non unius Bersabæ
 sed millenarum confessiones excipere
 absque singulari precum ac orationum
 jutorio, ac debita circumspeditione,
 lapsu securum putare? *Serm. 250. de Temp.*
vid Sanctissimus in mille passibus multa
vidit, & statim homicidium fecit & adu-
terium; & aliqui in aliena domo, cum ex-
neis mulieribus, putant se castitatis posse de-
re triumphum? Et si fortè per tempus ali-
 non fuerimus lapsi (ita fraudem ac
 ptionem aperit S. Philippus Neri) et
 serpentis infernalis astutia, ut dum no-
 bis nimium fidimus, ac de nobis præci-
 mus, ille tunc facilius nos præcipites in
 laqueum ac foveam, quando illum putamus
 abesse longius; ideo semper mentis

nostris ac memoria impressa manere debet
 salutaris illa sancti Cypriani monitio, ac cau-
 tela: *Epist. 62. Nemo diu tutus est, periculo pro-*
ximus. Qui ad ignem accedit, licet totus frigi-
 dus, ac congelatus, paulatim tamen, ac sentim
 quodammodo sine sensu, non potest non in-
 calefcere; eodem modo, frequens familia-
 ritas cum personis suspectis, ita tandem dis-
 ponit affectus, ita cor occupat, fascinat,
 ac immutat, ut insensibiliter fermè in lapsum
 ac ruinam protrudat, ubi in initio vel sola se-
 cuturi, aut possibilis futuri mali memoria,
 ac reflexio, potuisset abstertere: *Ante*
ignem consistere (est similitudo Sancti Lau-
 rentii Justiniani Patriarchæ dignissimi *ca. 5.*
Lig. vii.) *etiamsi frigidus sit, aliquando dis-*
soluitur; sæpè familiaritas implicavit, sæpè oc-
casionem peccandi dedit, & quod voluptas non
potuit in primordio, assiduitas postea supera-
vit. Tam potentes non sunt, ut tela tam
 fortia avertant, jacula tam efficacia eludant,
 nec inveterata pietas, nec matura canities, ad
 manum enim sunt historiae docentes, perfo-
 nas consummatæ virtutis, jamque annorum
 gravatæ pondere vitæ portum, ac exitum
 spectantes, quia sibi nimium fiderant, debi-
 taq; cum circumspectione non processerant,
 in execrandos cecidisse excessus *Volater. in*
Antr.

Verus

cl. Augusti

Ant.

Antr. lib. 21. ad min. Lego de Roberto de *& fac*
 chio, sæculi sui cocionatorum Apostolo *ur,*
 rum speculo, qui verbi sui virtute ac eneg *lilio p*
 plusquam trecentos movit, ac traxit ad *sed be*
 crum Minorum Sancti Francisci Ordine *liere m*
 præter aliorum innumerabilium glori *remul*
 conversiones, quod in senectute sua, *aritudi*
 jam in proximo esset, ut laborum suorum *dos ve*
 ciperet mercedem, miserrimè prolapsus *(ut cr*
 in sordes, ac cloacam sensualitatis lub *minor*
 exemplo suo docens ac probans, etiam cum *m*
 canis nivibus, vivum persistere ignem *uritat*
 bidinis. Verùm, casum magis horretur *effe*
 dum refert Thomas Cantipratensis. *Qd do*
 ricus quidam, quia primis annis dux *Clerico*
 vitam celibem, ut sese melius impenderet *non ve*
 luti proximorum, Canonicatum suum, *qu sci piem*
 habebat in Ecclesia cathedrali, permut *gis illic*
 cum aliqua Parochiali, totumque se *de rum po*
 cepit impendit pietatis ac charitatis exerc *ni null*
 ita ut, ob fructum quem faciēbat, in *pop el vile*
 lo, tum prædicatione divini verbi, *tum tiosum*
 emplari sua vita, passim ab omnibus *pro s fuerit.*
 eto haberetur: post curriculum sexaginta *moib*
 norum tam piæ vitæ, virguncula quædam *Damat*
 lita lavare ejus ciliciū, intrat ipsius *ria sua*
 Lib. 2. Ap. c. 30. n. 46 *Quid plura? Ad tam*
fundum infortunium res devenit, ut *ba hæ*
Hac n

pulis suis: Nullus in hoc confidat vivere illa f
 sanctus es, non tamen securus es; plurimi Ecclesi
 etissimi ceciderunt in hoc vitio, propter suam Ignem
 curitatem. Non minori cura fugere debent igni ad
 Ecclesiastici aspectū fœminarū, quamam xit: Do
 jus Basilisci, qui intuitu suo necat. De consort
 trona quadam in Flandria narravit P. C. psū qu
 nelius à Lapidè, in cap. 2. Prover. num. 25. erate s
 si vellet, movere ac alterare posset que nis fam
 cor, licet grave, licet constans, per lo laqueu
 fixum in vultum ejus oculorum suorum utinam
 tuitum, tempore non adeo longo: Certu Ecclesi
 non esse virum adeo gravem ac constantem, sape in
 si fixè eum reciprocè per quadrantem im mentis
 fuero, non persuaserim quidquid volu dam fir
 Ut sese multis ex mant molestis ac obli secundu
 tionibus, ex quibus successu temporu Ordin
 angustias ac misérias possent redigi, Ec hendiss
 siastici, id ipsum practicare deberent, q absque
 prudens quidam fecit Religiosus Franciscan autem t
 Erat hic Confessarius alicujus Domice sancta,
 insigni pietate præditæ: Hæc sæpius t bona
 vit Confessarium, quatenus dignaretur let lutum,
 tantum in se recipere laboris, sibi aut viri lice
 conferre honoris unius in ædibus suis mixtion
 tionis; longo tempore prudentem à Pa vel affe
 passa est repulsam, tandem quodam die

illa fors esset importunior, descendit ad
 Ecclesiam: Lucas Wadding. An. 1212. n. 24.
 Ignem unam, paleas alteram manuferens, quas dum
 igni admovit, ut subito succenderentur, adjun-
 xit: Domina, ideo tuum, quamvis pium, recuso
 consortium, & familiare colloquium, quia idi-
 otum quod palea ex approximatione ad ignem lu-
 crata sunt, lucrantur etiam Religiosi, qui femi-
 nis familiarius, aut sapius colloquuntur. In
 laqueum istum, pietatis velo coopertum,
 utinam Deo placuisset, ne plures incidissent
 Ecclesiastici! Ordinum à pietate, desinimus
 saepe in carnalitate: Hinc semper nobis ante
 mentis oculos versari debet apposita qua-
 dam similitudo, qua usus fuit B. Jordanus,
 secundus post S. Dominicum Generalis illius
 Ordinis celeberrimi, qui cum ex suis repre-
 hendisset unum, quod mulieri alicui, licet
 absque malitia, dedisset manum suam; ille
 autem sese excusaret, dicendo quod esset
 sancta, respondit Beatus: Pluvia bona est,
 & bona terra, tamen ex earum admixtione fit
 lutum, quo sedantur cetera res: sic & manus
 viri licet bona fuerit, similiter & mulieris, ex
 mixtione tamen illius, nonnunquam cogitatio,
 vel affectio mala consurgit. In vit. cap. 43.

VERUS

Verus
 claustricus

...